

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **T. H. G. D.**, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 5. 2017, č. j. MV-40832-6/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2020, č. j. 45 A 64/2017-41,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobkyně (stěžovatelka) napadla v záhlaví označený rozsudek, kterým krajský soud zamítl její žalobu proti rozhodnutí, jímž žalovaná zamítlá odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 1. 2017, č. j. OAM-21186-26/DP-2016. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 17. 12. 2015, zamítl společně projednávané žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu, které jí neudělil, neboť se nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádostech.

[2] Usnesením ze dne 3. 3. 2020, č. j. 1 Azs 33/2020 - 19, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku k uhrazení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení. Zároveň soud stěžovatelku poučil o následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

[3] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková

povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pak platí, že *[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[4] Citované usnesení bylo stěžovatelce, resp. jejímu zástupci doručeno dne 12. 3. 2020. Patnáctidenní lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula v pátek 27. 3. 2020. Stěžovatelka soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila. Soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

[5] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu